

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Detectio Nvgarvm Lvtheri, Cvm Declaratione Veritatis Catholicae, Et Confvtatione Dogmatvm Lvtheranorvm

Bundere, Jan van den

Louanij, 1551

Initium apostasiæ Lutheri indulgentiæ. cap. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35621

INITIVM APOSTASIAE

prouerbiū dicimus de nobis notissimis,
Edidit præterea librum germanicę de an-
gulari missa, vbi diaboli cōtra missam dispu-
tationem secum habitam noctu commemo-
rat, & victorem diabolū.

Disputauit aliquando Lutherus, cum do-
ctissimo pariter & Christianissimo viro do-
mino Ioanne Eckio, à quo facilè superat^o ad
iram magis quàm ad veritatem cōuersus est,
Cumque moneretur à cōsiliarijs incliti ducis
Saxonie Georgij, vt mansuetius ageret ne scā-
dalo fieret auditorib⁹, quum seruum Dei nō
oporteat litigare, sed mansuetū esse: Tum il-
le ira victus prorupit in apertā confesionem
cordis sui pessimi dicens, Non propter Deum
hæc res cœpta est, Neque propter Deū finie-
tur. Quid nunc ais ô Philomathes An cla-
riora cupis argumenta commercij Lutheri
cum diabolo?

Initium apostasie Lutheri indulgentie.

Cap. IIII.

PHILOMATHES Bono (ni fal-
lar) fidei zelo permotus indulgētiarum
abufum, & inexhaustam auaritiæ sitim
quęstumque habendi, annifus est pristinę red-
dere sinceritati Lutherus.

ORTHODOXVS hoc si tentasset lauda-
rent

LUTHERI INDVLGENTIA. 9

rent omnes, repræhenderet nemo. Audisti à quo Lutherus suam acceperit doctrinã: Non à Christo, sed à sathana deploratum illius successum audiamus. Quod enim à dæmone inchoatum aut persuasum est, fœlicem attingere finem nequit, Nam difficile bono peraguntur exitu, quæ malo sunt inchoata principio.

Anno salutis nostræ M. D. xvij. Leo Pa
 pa decimus sarciturus & ornaturus 1. q. 1. cap. principatus. edem di
uo Petro sacram Romæ, cùm esset tantæ stru-

cturæ sumptibus impar, vt pro subsidio mul-
torū adiutrices manus acquireret, diuulgauit
indulgentias. Albertumq; Archiepiscopum
Maguntinum S. R. Ecclesiæ presbyterū car-
dinalem, sacri imperij electorem, & prima-
tem Germaniæ, illi negotio per Germaniam
præfecit. Fratres verò ordinis heremitarū san-
cti Augustini strenuam huic rei nauabant o-
peram, donec Ioannes Tetzellius frater or-
dinis Prædicatorum eius rei administrandæ,
magis idoneus visus esset quibusdam. Tum
Ioannes Staupitius generalis per totam Ger-
maniam Augustinianorum vicarius: & Mar-
tinus Lutherus Vuittenberge ordinarius do-
ctor, videntes tantum bolum sibi è faucibus
ereptum (incredibile memoratu) quàm æ-
gro tulerint animo. Moxq; ille (principi &
Episcopo familiaris) insusurrat, nihil esse in-
 C dulgen-

INITIVM APOSTASIAE

dulgētias quàm abusum, cōmissarios & quæ-
stores earum plurimis scandalum facere, ac
sub veniarum tegmine suam cœlare cupidi-
tatem, & totam penitus expilare Germani-
am, dum quæ sua sunt quærunt, non quæ le-
su Christi.

Hic verò Lutherus ardentioris & in tem-
peratoris spiritus, mox arrepto calamo
scribit Cardinali indignabundus plenas fu-
roris literas in hanc sententiam. Putant sese
infœlices animæ per indulgentiarum redem-
ptiones securas esse de suæ animæ salute, quòd
animæ de purgatorio ad cœlum statim euo-
lent ybi contributionem in cistam coniece-
rint, cùm tamen semper in timore & tremo-
re iubeat nos operari nostram salutem Apo-
stolus ad Philippenses secundo. Et Petrus
inquit, primæ epist. quarto capite, vix iustus
saluabitur. Et Dominus ipse vbique dfficiu-
tatem salutis denunciat, Matthæi septimo.
Cur ergo per illas falsas veniarum fabulas de
clamatores earum faciunt populum securum
& sine timore? Præterea in libro de cap-
tiuitate Babilonica, astringit nihil aliud esse
indulgētias quàm robustas venationes Ro-
pontificis. Hisce verbis pessundatas credit
indulgētias & diplomata pōtificia. Nec hoc
diffitetur in libro de angulari missa inscripto

sic

Mar. 13.

LVTHE. INDVLGENTIAE. 10

fic inquit, Deus mirabilis est qui indulgentias aboleuit, & purgatorium ignem extinxit.

PHILOMATHES Rectè ne egit Lutherus quæstuaras illas indulgentiarū leges iugulans.

ORTHODOXVS Non inficior indulgentijs, non nihil subesse deplorandi abusus. Qui si abradatur, florebit indulgentiæ in animarum salutem. Lutherus autem non abusus tollere, sed inuidia duce quæsito quodam zeli fuco indulgentias oēs eliminare conatus est, non vt aliorum consulat saluti, sed vt suo liuori satisfaciat, dolens peculium sibi per eas aucupandum ademptum esse.

Attendere in his libeat quàm diuersus sit sibi Lutherus. Præco ipse existens indulgentiarum nullos inuenit abusus, Alio substituto, mox recensuit abusus concedebat tamen aliquid eas esse, & potentes soluere pœnas duntaxat canonicas quas statuissent Pontifices & patres antiqui. Deinde earum intentauit exterminiū, dicens eas nihil prorsus esse, immo Deum eas aboleuisse cū purgatorio igne. Tandem exardescens in clerum largitus est ipse indulgentias plenarias, vt confestim euolent si moriantur qui operam suam impenderint pro deletione episcopatum, collegiorū aut monasteriorum,

C ij

Sim.

DE INCONCVSSO

Similes promulgauit indulgentias pro exterminandis rusticis . Ecce quam negauit Romano Pontifici , sibi arrogat potestatem concedendi indulgentias .

De inconcusso indulgentiarum fundamento . CAP . V .

PHILOMATHES , At mihi ficticium quoddam commentum videntur indulgentiæ seu veniæ .

8
ORTHODOXVS Non (vt tu calumniaris) baculo arundineo , sed rationi & diuinis eloquijs nituntur , circa opera satisfactoria , q̄ necessaria sunt ad meliorem frugem vitæ à vitijs resipiscenti . Secundum illud Iohelis . Cóuertimini ad me in toto corde vestro , in ieiunio , & fletu , & planctu . Cum dicit Propheeta , Conuertimini , & cæ . nouam subindicat vitam , Cum subnectit in ieiunio & fletu &c . Quid aliud deposcit , nisi opera pœnalia pœnitenti necessaria ? Vbi verò resiliendi à peccato hæc defuerint satisfactoria opera , possunt ex thesauro ecclesiæ ei communicari per indulgentias . Potest enim quis pro alio quopiam satisfacere , non secus quàm alterius debitum soluere . Particeps ego sum , inquit Dauid , omnium timentium te . Non in esse meriti . Nullius enim meritum personam propriam

Iohel. 2.